

Pruszcz Gdański 07.05.2020

AB.6740.87.2020.PT

STAROSTWO POWIATOWE
w Pruszczu Gdańskim
FUNKCYJONARIUSZ

WPL. 11.05.2020

Podpis: *[Signature]*

*Pi
14.05.2020
R*

Starostwo Powiatowe
W Pruszczu Gdańskim
ul. Wojska Polskiego 16
83-000 Pruszcz Gdański

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 21.04.2020r odnośnie usunięcia braków do złożonej petycji informujemy, iż osobą reprezentującą będzie

(00)759007734544513640

listowej Nr

B. O. G. R. O. S. A.
(data i czytelny podpis)

(oznaczenie adresata przesyłki)

Oznaczoną wyżej przesyłkę doręczono:

- adresatowi,
- pełnomocnikowi domownikowi, sąsiadowi, dozorca domu *) , który podjął się oddania przesyłki adresatowi (zawiadomienie o doręczeniu przesyłki umieszczono w oddawczej skrzynce pocztowej adresata, a jeżeli nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata *)

Z powodu niemożności doręczenia, w sposób wskazany w punkcie 1, przesyłkę pozostawiono na okres 14 dni do dyspozycji adresata w UP

(zawiadomienie o pozostawieniu przesyłki w tym UP wraz z informacją o możliwości jej odbioru w terminie 7 dni od dnia pozostawienia zawiadomienia, umieszczono w oddawczej skrzynce pocztowej adresata, a jeżeli nie jest to możliwe; na drzwiach mieszkania adresata, jego biura, innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe; w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata *)

Z powodu niepodjęcia pisma w terminie 7 dni, przesyłkę awizowano powtórnie w dniu

(data awizowania przesyłki)

Przesyłkę zwrócono do nadawcy, gdyż adresat:

- odmówił przyjęcia zmarł pod wskazanym adresem jest nieznanany
- wyprowadził się nie odebrał awizowanej przesyłki

..... (data i czytelny podpis)

) własnie zaznaczyć

..... (data i czytelny podpis doręczającego / wydającego)

Pruszcz Gdański, dnia 21.04.2020 r.

AB.6740.87.2020.PT

WEZWANIE

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r., poz. 870 ze zm.), w związku ze złożoną do tutejszego urzędu, w dniu 06.03.2020 r. petycją w sprawie „zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę w zakresie modernizacji istniejącej stacji bazowej polegającej na instalowaniu urządzeń radiokomunikacyjnych przy ulicy Chopina w Pruszczu Gdańskim na działce nr 69/76 jednostka ewidencyjna 220401_1, Miasto Pruszcz Gdański, obręb ewidencyjny 220401_1007, Obręb 7, (uzupełnionej pismem z dnia 22.03.2020 r., dostarczonego do tut. organu w dniu 06.04.2020 r., nr rejestru DG.5956.20)

Starosta Gdański

wzywa do usunięcia poświadczonych poniżej braków w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania:

1. Należy wskazać **osobę** reprezentującą osoby wnoszące petycję zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U.2018.870 ze zm.) w uzupełnionym wniosku wskazano, iż osobami reprezentującymi osoby wnoszące petycję są:

Informuje się, że nieusunięcie tych braków w terminie spowoduje, że petycja nie będzie rozpatrzona.

Brakujące dokumenty należy złożyć w tut. Starostwie Powiatowym w Pruszczu Gdańskim ul. Wojska Polskiego 16 w punkcie podaczym. Informacje można uzyskać w Wydziale Architektury i Budownictwa w pokoju nr 120 (tel. 058 773-12-79) w poniedziałki w godzinach. 7³⁰ – 15³⁰, w środy w godz. 8⁰⁰ – 16³⁰, w piątek 7³⁰ – 15⁰⁰. Pozostałe dni (wtorki, czwartki), dni pracy wewnętrznej – nieczynne dla interesantów.

Starosta
Pruszczy Gdański
Przemysław Dredor
KANCELARIA STAROSTY W WYDZIALE
ARCHITECTURY I BUDOWNICTWA

Otrzymują:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

KANCELARIA STAROSTY
WYDZIAŁ
21.04.2020
Dredor

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Starosta Gdański w Pruszczu Gdańskim. Realizując obowiązek informacyjny wynikający z Rozporządzenia (UE) 2016/679 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE szczególne informacje na temat przetwarzania Pani/Pana danych osobowych zamieszczone zostały na stronie <https://biuletyn.net/powiat-gdanski/?bip=1&cid=189&hsc=N>

Pruszcz Gdański, dnia 21.04.2020 r.

AB.6740.87.2020.PT

WEZWANIE

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r., poz. 870 ze zm.), w związku ze złożoną do tutejszego urzędu, w dniu 06.03.2020 r. petycją w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę w zakresie modernizacji istniejącej stacji bazowej polegającej na instalowaniu urządzeń radiokomunikacyjnych przy ulicy Chopina w Pruszczu Gdańskim na działce nr 69/76 jednostka ewidencyjna 220401_1. Miasto Pruszcz Gdański, obręb ewidencyjny 220401_1/007, Obręb 7. (uzupełnionej pismem z dnia 22.03.2020 r., dostarczonego do tut. organu w dniu 06.04.2020 r., nr rejestru DG.5956.20)

Starosta Gdański

wzywa do usunięcia podanych poniżej braków w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania:

1. Należy wskazać osobę reprezentującą osoby wnoszące petycję zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U.2018.870 ze zm.) w uzupełnionym wniosku wskazano, iż osobami reprezentującymi osoby wnoszące petycję są:

Informuje się, że nieusunięcie tych braków w terminie spowoduje, że petycja nie będzie rozpatrzona.

Brakujące dokumenty należy złożyć w tut. Starostwie Powiatowym w Pruszczu Gdańskim ul. Wojska Polskiego 16 w punkcie podawczym. Informacje można uzyskać w Wydziale Architektury i Budownictwa w pokoju nr 120 (tel. 058 773-12-79) w poniedziałki w godzinach 7³⁰ – 15³⁰, w środy w godz. 8⁰⁰ – 16³⁰, w piątek 7³⁰ – 15⁰⁰. Pozostałe dni (wtorki, czwartki), dni pracy wewnętrznej – nieczynne dla interesantów.

Starosta
Pruszczy Gdański
Przemysław Dredar
Urząd Starosty w Wydziale
Architektury i Budownictwa

Otrzymują:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

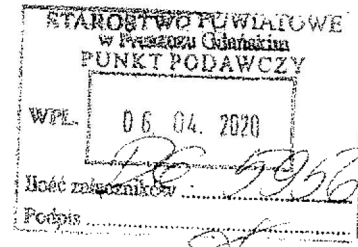
Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Starosta Gdański w Pruszczu Gdańskim. Realizując obowiązek informacyjny wynikający z Rozporządzenia (UE) 2016/679 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, szczegółowe informacje na temat przetwarzania Pani/Pana danych osobowych zamieszczone zostały na stronie <https://biuletyn.net/powiat-gdanski/?bip=1&cid=189&bsc=N>

V

W 13
G 06/07/2020
Pruszcz Gdański
22.03.2020 r

Aneks uzupełniający dane do wezwania z dnia 09.03.2020r. dostarczonego przez Poczta Polska dnia 20.03.2020 r. odnośnie AB.6740.87.2020.PT

Wnoszący petycję

Reprezentujący

Starosta Gdański
Ul. W. Polskiego 16
AB.6740.87.2020.PT

Petycja, Protest obywatelski

W związku z otrzymanym pismem z dnia 26.02.2020r. odnośnie wystąpienia przez Polkomtel Infrastruktura Sp. z o.o. o pozwolenie na budowę w zakresie modernizacji istniejącej stacji bazowej polegającej na instalowaniu urządzeń radiokomunikacyjnych ul. Chopina w Pruszczu Gdańskim na działce nr 69/76.

My niżej podpisani właściciele i najemcy lokali mieszkalnych stwierdzamy co następuje.

Zgłaszamy kategorię sprzeciw na rozbudowę stacji BTS co motywujemy bezpośrednim położeniem naszych lokali mieszkalnych wzdłuż osi pola wiązki PEM, których cel i przeznaczenie jest od dawna opisane w Akcie własności i księdze wieczystej. Lokale te mają się znaleźć względem planu rozmieszczenia nadajników emitujących promieniowanie elektromagnetyczne w polu którym emitowane są jego największe szkodliwe wartości, przekraczające już na samym początku dopuszczalne normy dla ludzi przebywający stale, czyli w swoich domostwach. Już na samym początku próby rozbudowy stacji BTS okazuje się, że projekt ma bardzo poważne zakłamanie i wiele uchybień. Mianowicie stwierdzono w nim, że rozpatrując możliwość postawienia takiej stacji nadawczej, tworząc projekt nie stwierdzono w pobliżu tworzenia stacji BTS budynków z przeznaczeniem na cele typowo mieszkalne sugerując się przestrzennym planem zagospodarowania w, którym to stwierdzono że nie przewiduje się w tym obrębie żadnych budynków na cele mieszkalne lecz na zabudowę przemysłową i lokale usługowe co jest karygodnym uchybieniem lub celowym działaniem w celu ominięcia przepisów dotyczących budowy takiej stacji BTS mogącej wpływać w bezpośrednim sąsiedztwie na zdrowie i życie osób

narażonych na szkodliwe skutki PEM trwale – w załączeniu kopia planu występowania pól elektromagnetycznych znacznie przekraczających dozwolone normy. Działanie takie ma znamiona głęboko posuniętej działalności na szkodę jednostki nie tylko w aspekcie narażenia zdrowia i życia ludzkiego ale powoduje również duże straty w związku z oczywistym spadkiem faktycznej ceny nieruchomości. W pojęciu prawnoporównawczym takie działanie naraża nas właścicieli lokali mieszkalnych na krzywdę i dużą stratę finansową, co jest sprzeczne w rozumieniu prawa – Art. 205 & 1 i 2, art. 216, art. 286 & 1 i 2 oraz art. 160 & 1 KK. W takim przypadku mamy prawo wystąpić o finansowe odszkodowanie do władz miasta. Gdyby w projekcie zostały ujęte miejsca gdzie promieniowanie będzie znacząco przekraczać ustalone normy dla tzw. miejsc ciągłego przebywania ludzi narażonych w tym konkretnym przypadku na bezpośrednie skutki promieniowania BTS projekt powstania takiej stacji zostałby odrzucony na samym początku lub nie powstałby wcale w związku z jego bezpośrednim zagrożeniem zdrowia i życia ludzkiego, które jest dobrem nadrzędnym nad interesem korporacji sieci telefonii komórkowej. W dokumentacji wniosku o pozwolenie na budowę zostały złamane wszelkie przytoczone przepisy o ochronie środowiska.

Z doniesień NIK wynika też, że w województwie pomorskim nie były przeprowadzone kontrole emisji PEM a powinny być sporządzane systematycznie raporty z takich kontroli i udostępniane do wiadomości publicznej. W związku z taką postawą i realnym zapewnieniem bezpieczeństwa osób przebywających w swoich domostwach w pobliżu stacji BTS. W szczególności kiedy to nasze budynki są usytuowane wzdłuż osi wiązki głównej gdzie występowanie promieniowania jest największe. Wiązka promieniowania nie jest linią tylko obejmuje szeroki obszar nadawczy. Nasz budynek graniczy bezpośrednio z osią wiązki głównej co stwarza bezpośrednią strefę zagrożenia zdrowia przez skutki PEM nawet o niskich częstotliwościach w przedziale długoterminowym osób zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie. Z najnowszych doniesień NIK wynika, że państwowe instytucje mające czuwać nad bezpieczeństwem nie mają wykwalifikowanej kadry ani odpowiednich urządzeń oraz odpowiedniego przeszkolenia do odczytu rzeczywistych pomiarów wartości i badania PEM nie były wykonywane rzetelnie albo wcale. Twierdzenie przez koncerny telefonii komórkowej, że w innych krajach U.E dopuszczalne są wyższe normy graniczne PEM jest nie na miejscu ponieważ traktują je wybiórczo, nie zwracając uwagi na to iż żadne z tych państw nie przekroczyło dopuszczanego limitu jaki jest określony w Polsce. Ponadto postawienie takiej stacji obwarowane jest lokalizacją w bezpiecznej odległości od siedlisk ludzkich dlatego wiadomości o normach dopuszczalnego natężenia promieniowania takiej stacji w innych krajach należy traktować również wybiórczo, ponieważ jest to celowe wprowadzanie do wiadomości publicznej nieprawdziwych danych. Na takie zachowania są również uwarunkowania prawne. Z wcześniejszych norm ustalonych przez Polski Instytut Naukowy do 2020 r, które były dużo bardziej obojętne niż w innych państwach UE wynika z tego, że wtedy zostały uznane jako graniczne a w tej chwili podporządkowuje się wcześniej ustalone potencjalnie bezpieczne normy nie biorąc pod uwagę miejsc bezpośrednio położonych w pobliżu nadajników do potrzeb koncernów telefonii komórkowej. Natomiast obecnie w tych państwach gdzie normy emisji PEM były wyższe zwiększa się obecnie graniczne normy bezpieczeństwa a w Polsce jako ewenement zmniejsza się normy bezpiecznej emisji promieniowania tylko po to, żeby wprowadzić system 5G pod pretekstem Światowych dni młodzieży aby zapewnić dostateczną przepustowość sieci. Jak to możliwe, że dobro nadrzędne jakim jest zdrowie i życie ludzkie stawia się nad interesem prywatnych koncernów telefonii komórkowej. Ostatnie doniesienia i raporty naukowców z Włoch przedstawiają wyraźnie niekorzystne wyniki badań na organizmach żywych wystawionych na promieniowanie

PEM. W skrócie infrastruktura tel. kom. sprzyja chorobom nowotworowym. Tego samego zdania po przeprowadzeniu specjalistycznych 13 letnich badań na szczurach - stwierdzono rozwój pewnego nowotworu - nerwiaka oraz złośliwą formę glejaków.

Również badania Narodowego Programu Toksykologii (NTP) w USA potwierdziły działanie rakotwórcze stacji BTS szczególnie w jej pobliżu. Reasumując to Wy jako organ wydający pozwolenie na budowę macie obowiązek przedstawić w sposób czytelny, że taka stacja emitująca potencjalnie szkodliwe promieniowanie biorąc pod uwagę czynnik jakim jest bezpośrednie usytuowanie naszych nieruchomości przeznaczonych właśnie na cele mieszkalne co ma potwierdzenie w akcie własności - księgach wieczystych, względem tak ryzykownego projektu w tym konkretnym przypadku i miejscu. Macie też obowiązek jako organ wydający pozwolenia zażądać od składającego podmiotu o pozwolenie na budowę takiej stacji projektu graficznego z rozłożeniem pól szkodliwego promieniowania na środowisko z podaniem wartości emisji tegoż promieniowania na środowisko, za czym idzie i na ludzi zamieszkujących teren narażony na największy kontakt z promieniowaniem w obrębie bezpośrednim BTS. Projekt przedstawiony w Starostwie łamie wszystkie możliwe artykuły niezbędne do wydania pozwolenia na budowę takiej stacji i emitowanie fal PEM. Zgodnie z art.378 ust.1 starosta jest właściwym organem ochrony środowiska sprawach: art76 ust 1,2,3 i4/art 180 pkt 5ustawy/art 51 ust.3 pkt ustawy oraz niezgodność z art. 235 ust1/art 184ust2 pkt 12art 235 ust 2/r 236 ust1/art 28 ust-Prawo budowlane/art 31 ust 1-Prawo budowlane//art 47 i 57 ust. Prawo ochrony środowiska. Wracając jeszcze do szeroko zakreślonych badań w związku z promieniowaniem PEM BTS na skupiska ludzkie i bezpośredni jego wpływ na otaczające środowisko Profesor Jose Domingo źródło (Enviromental Research) podkreśla obawy przed skutkami promieniowania. Wielu innych ekspertów potwierdza oficjalnie wpływ promieniowania w ramach NTP, dr Lennart Hardell epidemiolog i onkolog w Oerebro w Szwecji w połączeniu z badaniami instytutu Ramazzini dostarczają mocnych dowodów o szkodliwości promieniowania elektromagnetycznego jako czynnika rakotwórczego. Podpisuje się pod tym również profesor Anthony B.Miller wieloletni doradca Światowej Organizacji Zdrowia, ostrzega że długotrwałe przebywanie w okolicach stacji BTS powoduje zagrożenie życia i zdrowia. Podpisują się po takich opiniach Międzynarodowa Agencja Badań nad Rakiem Prof.Andrzej Jeleński pracownik Instytutu Technologii Materiałów Elektronicznych w swoim postulacie pt. Niewidzialne zagrożenie przytacza konkretne przykłady i opinie na bezpośrednie zagrożenie przebywania długotrwałego w obrębie pola elektromagnetycznego emitowanego przez bazowe stacje telefonii komórkowej i inne urządzenia emitujące pole PEM. Druki źródłowe oraz źródłowe odnośniki stron zostaną podane w załącznikach, ponieważ jest ich tyle, że nie ma możliwości w realny sposób przedstawić ich w formie xero druku natomiast mają one niebagatelny wpływ na dokumentację dowodową w sprawie. Do wiadomości również informacja, że w najbliższym czasie zostanie złożone pismo o sprostowanie planu przestrzennego w związku z jego nieprawdziwym stanem faktycznym za czym idzie pewna zmiana zakwalifikowania miejsca obszaru rozbudowy stacji BST a do sądu zostanie złożony zbiorowy pozew o likwidację obecnych jej odbiorników.

W związku z powyższym wnioskujemy o odrzucenie wniosku o pozwolenie na budowę oraz modernizację stacji BTS.

Jednocześnie wyrażamy zgodę na przetwarzanie danych drogą elektroniczną odnośnie klauzuli poufności danych RODO

Plano zosťato spravobene n chvach jednacimacya
exemplarich

Załączniki:

1. Rysunek przewidywanych obszarów występowania pól elektromagnetycznych wytwarzanych przez anteny stacji.
2. Kopia wniosków z dokumentacji złożonej do wniosku o pozwolenie na budowę.
3. Raport NIK – Kontroli nie ma, promienie harcują.
4. Informacja o wynikach kontroli ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym.

Potwierdzam odbiór przesyłki
listowej Nr

1. Oznaczoną wyżej przesyłkę doręczono:
 adresatowi,
 pełnoletniemu domownikowi (zawiadomienie o doręczeniu jest to możliwe, na drzwiach mi
2. Z powodu niemożności doręczenia (zawiadomienie o niemożności doręczenia do dyspozycji adresata w UP, od dnia pozostawienia przesyłki w tym UP wraz z informacją o możliwości jej odbioru w terminie 7 dni
3. Z powodu niemożności doręczenia (zawiadomienie o pozostawieniu przesyłki w tym UP wraz z informacją o możliwości jej odbioru w terminie 7 dni
4. Przesyłkę zwrócono do nadawcy, gdyż adresat:
 odmówił przyjęcia
 zmarł
 wyprowadził się
 nie odebrał awizowanej przesyłki

*) Wskazane w miejscach oznaczonych 1) w tabeli awizacji adresem jest nieznany (data awizowania przesyłki)

20.03.20 (data zwrotu przesyłki)

(data i czytelny podpis doręczającego - wydatkujący)

POTWIERDZENIE ODBIORU

datownik placówki
oddawczej

Oznaczenie rodzaju pisma 1222 pof

Numer pisma 14.06.2010 14.06.2010

Z dnia

Dotarczenie niniejszej przesyłki następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.)

STAROSTWO POWIATOWE
W PUSZCZY ZDZISZCZY
ul. Wojska Polskiego 16
83-100 Puszcz Zdyszcz
(oznaczenie i adres nadawcy)

PO Adm 4 - PIGB Pomociana 7737
gmina ul. Piotrowska 1 Tel/fax (69) 83 22 400

Pruszcz Gdański, dnia 09.03.2020 r.

AB.6740.87.2020.PT

WEZWANIE

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. - o petycjach (Dz. U. z 2018 r., poz. 870 ze zm.), w związku ze złożoną do tutejszego urzędu, w dniu 06.03.2020 r. petycją w sprawie „zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę w zakresie modernizacji istniejącej stacji bazowej polegającej na instalowaniu urządzeń radiokomunikacyjnych przy ulicy Chopina w Pruszczu Gdańskim na działce nr 69/76 jednostka ewidencyjna 220401_1, Miasto Pruszcz Gdański, obręb ewidencyjny 220401_1.007, Obręb 7.

Starosta Gdański

wzywa do usunięcia podanych poniżej braków w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania:

1. Należy wskazać czy złożony wniosek z dnia 05.03.2020 r. (dostarczony do tut. organu w dniu 06.03.2020 r., nr rejestru DG.4123.20) do tut. organu należy traktować jako pismo w sprawie nr AB.6740.87.2020.PT czy jako petycję zgodnie z ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach – w przypadku nieudzielenia odpowiedzi wniosek będzie traktowany jako petycja,
2. W zależności od uzupełnienia pkt 1 wezwania, jeżeli wniosek będzie traktowany jako petycja należy wskazać osobę reprezentującą osoby wnoszące petycję zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach,
3. Należy wskazać czy osoby podpisujące petycję wyrażają zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach – w przypadku niedostarczenia zgody na ujawnienie danych osobowych na stronie internetowej urzędu zostanie zamieszczony skan złożonej petycji z anonimizacją danych osobowych.

Informuje się, że nieusunięcie tych braków w terminie spowoduje, że petycja nie będzie rozpatrzona.

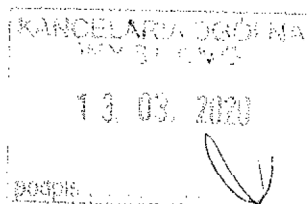
Brakujące dokumenty należy złożyć w tut. Starostwie Powiatowym w Pruszczu Gdańskim ul. Wojska Polskiego 16 w punkcie podawczym. Informacje można uzyskać w Wydziale Architektury i Budownictwa w pokoju nr 120 (tel. 058 773-12-79) w poniedziałki w godzinach 7³⁰ – 15³⁰, w środy w godz. 8⁰⁰ – 16³⁰, w piątek 7³⁰ – 15⁰⁰. Pozostałe dni (wtorki, czwartki), dni pracy wewnętrznej – nieczynne dla interesantów.

L. oc. STAROSTY

Przemysław Woźniak
GŁÓWNY SPECJALISTA W WYDZIALE
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

Otrzymują:

- 1.
2. a/a

Pruszcz Gdański, dnia 09.03.2020 r.

AB.6740.87.2020.PT

WEZWANIE

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. - o petycjach (Dz. U. z 2018 r., poz. 870 ze zm.), w związku ze złożoną do tutejszego urzędu, w dniu 06.03.2020 r. petycją w sprawie „zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę w zakresie modernizacji istniejącej stacji bazowej polegającej na instalowaniu urządzeń radiokomunikacyjnych przy ulicy Chopina w Pruszczu Gdańskim na działce nr 69/76 jednostka ewidencyjna 220401_1, Miasto Pruszcz Gdański, obręb ewidencyjny 220401_1.007, Obręb 7.

Starosta Gdański

wzywa do usunięcia podanych poniżej braków w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania:

1. Należy wskazać czy złożony wniosek z dnia 05.03.2020 r. (dostarczony do tut. organu w dniu 06.03.2020 r., nr rejestru DG.4123.20) do tut. organu należy traktować jako pismo w sprawie nr AB.6740.87.2020.PT czy jako petycję zgodnie z ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach – w przypadku nieudzielenia odpowiedzi wniosek będzie traktowany jako petycja,
2. W zależności od uzupełnienia pkt 1 wezwania, jeżeli wniosek będzie traktowany jako petycja należy wskazać osobę reprezentującą osoby wnoszące petycję zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach,
3. Należy wskazać czy osoby podpisujące petycję wyrażają zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach – w przypadku niedostarczenia zgody na ujawnienie danych osobowych na stronie internetowej urzędu zostanie zamieszczony skan złożonej petycji z anonimizacją danych osobowych.

Informuje się, że nieusunięcie tych braków w terminie spowoduje, że petycja nie będzie rozpatrzona.

Brakujące dokumenty należy złożyć w tut. Starostwie Powiatowym w Pruszczu Gdańskim ul. Wojska Polskiego 16 w punkcie podawczym. Informacje można uzyskać w Wydziale Architektury i Budownictwa w pokoju nr 120 (tel. 058 773-12-79) w poniedziałki w godzinach. 7³⁰ – 15³⁰, w środy w godz. 8⁰⁰ – 16³⁰, w piątek 7³⁰ – 15⁰⁰. Pozostałe dni (wtorki, czwartki), dni pracy wewnętrznej – nieczynne dla interesantów.

Lub STAROSTY
Przemysław Dredler
GŁÓWNY SPECJALISTA W WYDZIALE
ARCHITECTURY I BUDOWNICTWA

Otrzymują:

- 1.
- 2.

AB
07/03/2020

Pruszcz Gdański 05.03.2020

STAROSTWO POWIATOWE
w Pruszczu Gdańskim
PUNKT PODAWCZY

WPL. 06.03.2020

Podpis *[Signature]*

PT
07.03.2020

Starosta Gdański
Ul. W.Polskiego16
AB.6740.87.2020.PT

Petycja, Protest obywatelski

W związku z otrzymanym pismem z dnia 26.02.2020r.odnośnie wystąpienia przez Polkomtel Infrastruktura Sp.zo.o. o pozwolenie na budowę w zakresie modernizacji istniejącej stacji bazowej polegającej na instalowaniu urządzeń radiokomunikacyjnych ul. Chopina w Pruszczu Gdańskim na działce nr 69/76.

My niżej podpisani właściciele i najemcy lokali mieszkalnych stwierdzamy co następuje.

Zgłaszamy kategoryczny sprzeciw na rozbudowę stacji BTS co motywujemy bezpośrednim położeniem naszych lokali mieszkalnych wzdłuż osi pola wiązki PEM, których cel i przeznaczenie jest od dawna opisane w Akcie własności i księdze wieczystej. Lokale te mają się znaleźć względem planu rozmieszczenia nadajników emitujących promieniowanie elektromagnetyczne w polu którym emitowane są jego największe szkodliwe wartości, przekraczające już na samym początku dopuszczalne normy dla ludzi przebywający stałe, czyli w swoich domostwach. Już na samym początku próby rozbudowy stacji BTS okazuje się ,że projekt ma bardzo poważne zakłamanie i wiele uchybień. Mianowicie stwierdzono w nim, że rozpatrując możliwość postawienia takiej stacji nadawczej, tworząc projekt nie stwierdzono w pobliżu tworzenia stacji BTS budynków z przeznaczeniem na cele typowo mieszkalne sugerując się przestrzennym planem zagospodarowania w, którym to stwierdzono że nie przewiduje się w tym obrębie żadnych budynków na cele mieszkalne lecz na zabudowę przemysłową i lokale usługowe co jest karygodnym uchybieniem lub celowym działaniem w celu ominięcia przepisów dotyczących budowy takiej stacji BTS mogącej wpływać w bezpośrednim sąsiedztwie na zdrowie i życie osób narażonych na szkodliwe skutki PEM trwale – w załączeniu kopia planu występowania pól elektromagnetycznych znacznie przekraczających dozwolone normy. Działanie takie ma znamiona głęboko posuniętej działalności na szkodę jednostki nie tylko w aspekcie narażenia zdrowia i życia ludzkiego ale powoduje również duże straty w związku z oczywistym spadkiem faktycznej ceny nieruchomości. W pojęciu prawnoporównawczym takie działanie naraża nas właścicieli lokali mieszkalnych na krzywdę i dużą stratę finansową, co jest sprzeczne w rozumienia prawa – Art. 205 & 1 i 2, art.216, art. 286 & 1 i 2 oraz art. 160 & 1 KK. W takim przypadku mamy prawo wystąpić o finansowe odszkodowanie do władz miasta. Gdyby w projekcie zostały ujęte miejsca gdzie promieniowanie będzie znacząco przekraczać ustalone normy dla tzw. miejsc ciągłego przebywania ludzi narażonych w tym konkretnym przypadku na bezpośrednie skutki promieniowania BTS projekt powstania takiej stacji zostałby odrzucony na samym początku lub nie powstałby wcale w związku z jego bezpośrednim zagrożeniem zdrowia i życia ludzkiego, które jest dobrem nadrzędnym nad interesem korporacji sieci telefonii komórkowej. W dokumentacji wniosku o pozwolenie na budowę zostały złamane wszelkie przytoczone przepisy o ochronie środowiska.

Z doniesień NIK wynika też, że w województwie pomorskim nie były przeprowadzone kontrole emisji PEM a powinny być sporządzane systematycznie raporty z takich kontroli i udostępniane do wiadomości publicznej. W związku z taką postawą i realnym zapewnieniem bezpieczeństwa osób przebywających w swoich domostwach w pobliżu stacji BTS. W szczególności kiedy to nasze budynki są usytuowane wzdłuż osi wiązki głównej gdzie występowanie promieniowania jest

największe. Wiązka promieniowania nie jest linią tylko obejmuje szeroki obszar nadawczy. Nasz budynek graniczy bezpośrednio z osią wiązki głównej co stwarza bezpośrednią strefę zagrożenia zdrowia przez skutki PEM nawet o niskich częstotliwościach w przedziale długoterminowym osób zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie. Z najnowszych doniesień NIK wynika, że państwowe instytucje mające czuwać nad bezpieczeństwem nie mają wykwalifikowanej kadry ani odpowiednich urządzeń oraz odpowiedniego przeszkolenia do odczytu rzeczywistych pomiarów wartości i badania PEM nie były wykonywane rzetelnie albo wcale. Twierdzenie przez koncerny telefonii komórkowej, że w innych krajach U.E dopuszczalne są wyższe normy graniczne PEM jest nie na miejscu ponieważ traktują je wybiórczo, nie zwracając uwagi na to iż żadne z tych państw nie przekroczyło dopuszczonego limitu jaki jest określony w Polsce. Ponadto postawienie takiej stacji obwarowane jest lokalizacją w bezpiecznej odległości od siedlisk ludzkich dlatego wiadomości o normach dopuszczalnego natężenia promieniowania takiej stacji w innych krajach należy traktować również wybiórczo, ponieważ jest to celowe wprowadzanie do wiadomości publicznej nieprawdziwych danych. Na takie zachowania są również uwarunkowania prawne. Z wcześniejszych norm ustalonych przez Polski Instytut Naukowy do 2020 r, które były dużo bardziej obostrzone niż w innych państwach UE wynika z tego, że wtedy zostały uznane jako graniczne a w tej chwili podporządkowuje się wcześniej ustalone potencjalnie bezpieczne normy nie biorąc pod uwagę miejsc bezpośrednio położonych w pobliżu nadajników do potrzeb koncernów telefonii komórkowej. Natomiast obecnie w tych państwach gdzie normy emisji PEM były wyższe zwiększa się obecnie graniczne normy bezpieczeństwa a w Polsce jako ewenement zmniejsza się normy bezpiecznej emisji promieniowania tylko po to, żeby wprowadzić system 5G pod pretekstem Światowych dni młodzieży aby zapewnić dostateczną przepustowość sieci. Jak to możliwe, że dobro nadrzędne jakim jest zdrowie i życie ludzkie stawia się nad interesem prywatnych koncernów telefonii komórkowej. Ostatnie doniesienia i raporty naukowców z Włoch przedstawiają wyraźnie niekorzystne wyniki badań na organizmach żywych wystawionych na promieniowanie PEM. W skrócie infrastruktura tel. kom. sprzyja chorobom nowotworowym. Tego samego zdania po przeprowadzeniu specjalistycznych 13 letnich badań na szczurach - stwierdzono rozwój pewnego nowotworu - nerwiaka oraz złośliwą formę glejaków. Również badania Narodowego Programu Toksykologii (NTP) w USA potwierdziły działanie rakotwórcze stacji BTS szczególnie w jej pobliżu. Reasumując to Wy jako organ wydający pozwolenie na budowę macie obowiązek przedstawić w sposób czytelny, że taka stacja emitująca potencjalnie szkodliwe promieniowanie biorąc pod uwagę czynnik jakim jest bezpośrednio usytuowanie naszych nieruchomości przeznaczonych właśnie na cele mieszkalne co ma potwierdzenie w akcie własności - księgach wieczystych, względem tak ryzykownego projektu w tym konkretnym przypadku i miejscu. Macie też obowiązek jako organ wydający pozwolenia zażądać od składającego podmiotu o pozwolenie na budowę takiej stacji projektu graficznego z rozłożeniem pól szkodliwego promieniowania na środowisko z podaniem wartości emisji tegoż promieniowania na środowisko, za czym idzie i na ludzi zamieszkujących teren narażony na największy kontakt z promieniowaniem w obrębie bezpośrednim BTS. Projekt przedstawiony w Starostwie łamie wszystkie możliwe artykuły niezbędne do wydania pozwolenia na budowę takiej stacji i emitowanie fal PEM. Zgodnie z art.378 ust.1 starosta jest właściwym organem ochrony środowiska sprawach: art76 ust 1,2,3 i4/art 180 pkt 5ustawy/art 51 ust.3 pkt ustawy oraz niezgodność z art. 235 ust1/art 184ust2 pkt 12art 235 ust 2/rt 236 ust1/art 28 ust-Prawo budowlane/art 31 ust 1-Prawo budowlane//art 47 i 57 ust. Prawo ochrony środowiska. Wracając jeszcze do szeroko zakreślonych badań w związku z promieniowaniem PEM BTS na skupiska

ludzkie i bezpośredni jego wpływ na otaczające środowisko Profesor Jose Domingo źródło (Environmental Research) podkreśla obawy przed skutkami promieniowania. Wielu innych ekspertów potwierdza oficjalnie wpływ promieniowania w ramach NTP, dr Lennart Hardell epidemiolog i onkolog w Oerebro w Szwecji w połączeniu z badaniami instytutu Ramazzini dostarczają mocnych dowodów o szkodliwości promieniowania elektromagnetycznego jako czynnika rakotwórczego. Podpisuje się pod tym również profesor Anthony B. Miller wieloletni doradca Światowej Organizacji Zdrowia, ostrzega że długotrwałe przebywanie w okolicach stacji BTS powoduje zagrożenie życia i zdrowia. Podpisują się po takich opiniach Międzynarodowa Agencja Badań nad Rakiem Prof. Andrzej Jeleński pracownik Instytutu Technologii Materiałów Elektronicznych w swoim postulatce pt. Niewidzialne zagrożenie przytacza konkretne przykłady i opinie na bezpośrednie zagrożenie przebywania długotrwałego w obrębie pola elektromagnetycznego emitowanego przez bazowe stacje telefonii komórkowej i inne urządzenia emitujące pole PEM. Druki źródłowe oraz źródłowe odnośniki stron zostaną podane w załącznikach, ponieważ jest ich tyle, że nie ma możliwości w realny sposób przedstawić ich w formie xero druku natomiast mają one niebagatelny wpływ na dokumentację dowodową w sprawie. Do wiadomości również informacja, że w najbliższym czasie zostanie złożone pismo o sprostowanie planu przestrzennego w związku z jego nieprawdziwym stanem faktycznym za czym idzie pewna zmiana zakwalifikowania miejsca obszaru rozbudowy stacji BST a do sądu zostanie złożony zbiorowy pozew o likwidację obecnych jej odbiorników. W związku z powyższym wnioskujemy o odrzucenie wniosku o pozwolenie na budowę oraz modernizację stacji BTS.

Załączniki:

1. Rysunek przewidywanych obszarów występowania pól elektromagnetycznych wytwarzanych przez anteny stacji.
2. Kopia wniosków z dokumentacji złożonej do wniosku o pozwolenie na budowę.
3. Raport NIK – Kontroli nie ma, promienie harcują.
4. Informacja o wynikach kontroli ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym.

4 Wnioski

W niniejszym opracowaniu dokonano analizy występowania miejsc dostępnych dla ludności zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 Września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019, poz. 1839).

Z przedstawionych obliczeń i analizy graficznej stwierdza się, że w odległościach określonych zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 Września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019, poz. 1839), w osi głównych wiązek promieniowania tych anten sektorowych nie występują miejsca dostępne dla ludności.

ch osi

Funkcjonowanie stacji bazowej nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 oraz nie wynika z tej ochrony.

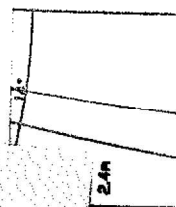
Biorąc pod uwagę powyższe stwierdza się, iż stacja bazowa uwzględniająca konfigurację (zawartą w tabeli 1) anten sektorowych POLKOMTEL INFRASTRUKTURA Sp. z o.o. BT44049 PRUSZCZ GDAŃSKI nie zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Na podstawie przeprowadzonych obliczeń i Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. (Dz. U. 2019, poz. 1839) w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ustalono, że rozpatrywane przedsięwzięcie:

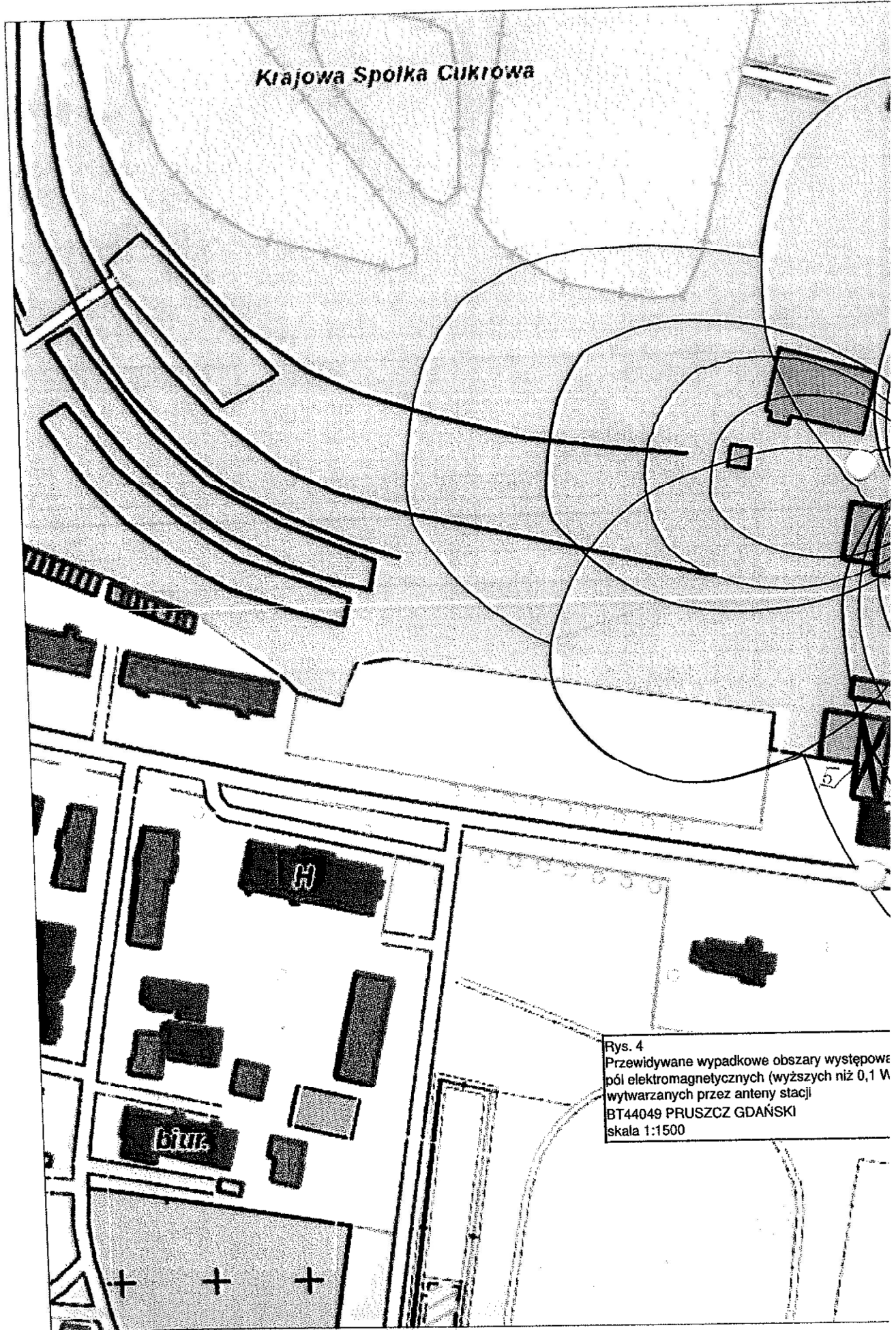
nie zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (§ 2 ust. 1 pkt 7);

nie zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 8).

Zgodnie z ustawą z dnia 03 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017, poz. 2081) wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla rozpatrywanego przedsięwzięcia nie jest wymagane.

Krajowa Spółka Cukrowa

Rys. 4
Przewidywane wypadkowe obszary występowania
pól elektromagnetycznych (wyższych niż 0,1 W
wytwarzanych przez anteny stacji
BT44049 PRUSZCZ GDAŃSKI
skala 1:1500

- X
 -
 -
 -
 -
- Pakometel - 2100/2600 MHz
 Pakometel - 900/1800 MHz
 Pakometel - 2600 MHz
 Pakometel - P4

16. redzin z dleciw
 1. obkolu w starym
 (KOSZCZANKI STERCH / INPLANTY)

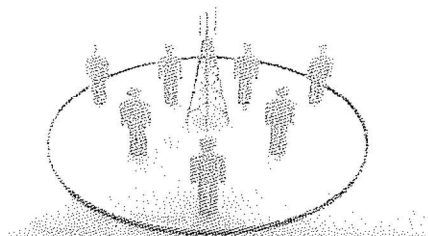
226

mag

Kontroli nie ma, promienie harcują

2019-05-07 07:00:00

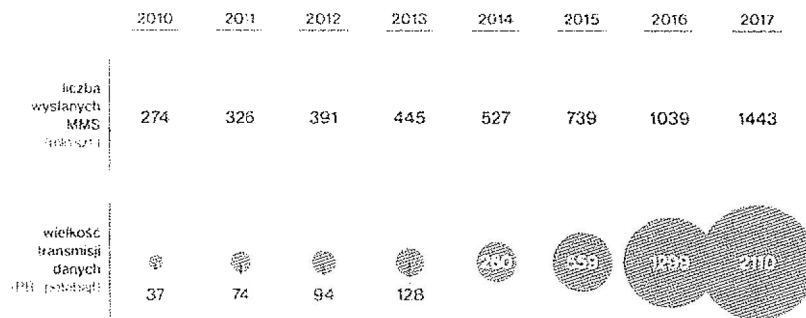

NIK o działaniach organów administracji publicznej w zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym pochodzącym od urządzeń telefonii komórkowej

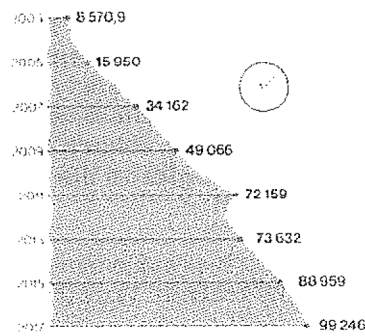
Organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie są przygotowane ani organizacyjnie, ani technicznie do kontroli pola elektromagnetycznego. To dlatego, że ich kompetencje nakładają się, a przepisy nie określają jednoznacznie ról, jaką mają odgrywać w systemie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym od urządzeń telefonii komórkowej. W kilku przypadkach inspektoraty ochrony środowiska oraz wojewódzkie stacje sanitarno-epidemiologiczne nie miały nawet potwierdzonych kompetencji do wykonywania pomiarów PEM.

Rozwój rynku telefonii komórkowej w Polsce jest niezwykle dynamiczny. W latach 2010-2017 wielkość transmisji danych wzrosła aż 57-krotnie. Wzrosły też liczba i czas połączeń.

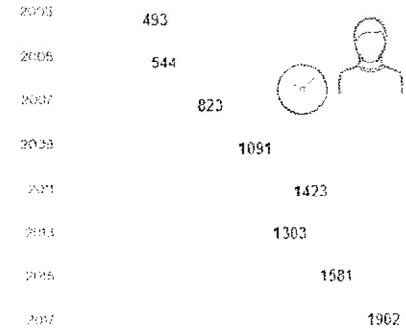
Wielkość transmisji danych oraz liczba wysłanych MMS w latach 2010-2017

Liczba minut połączeń w ruchu krajowym wychodzącym (w mln) w latach 2003-2017

Średni czas połączeń na jednego abonenta w latach 2003-2017 (w min.)

Źródło: opracowanie NIK na podstawie danych GUS

Poszerza się zasięg sieci komórkowych, podwyższa się standard transmisji danych, jego szybkość i jakość. A to nie koniec: do 2030 roku rynek ten ma odnotować 24-krotny wzrost. Oznacza to m.in. coraz większą liczbę anten oraz ich instalację na mniejszych wysokościach. **Oddziaływanie pól elektromagnetycznych (PEM) emitowanych przez stacje bazowe (SBTK) i urządzenia mobilne na ludzi i środowisko będzie więc coraz silniejsze.** Dlatego tak istotna jest wiarygodna i systematyczna kontrola poziomu PEM, szczególnie w miejscach najbardziej narażonych na promieniowanie.

Tymczasem obowiązujące w Polsce przepisy nie gwarantują, że w otoczeniu SBTK zostanie dotrzymany dopuszczalny poziom PEM. **Brak jest jednoznacznych i przejrzystych regulacji prawnych** normujących proces powstawania i modernizacji SBTK, które pozwalałyby na przeprowadzenie przez właściwy organ **rzetelnej oceny ryzyka narażenia na ponadnormatywne PEM w bezpośrednim sąsiedztwie SBTK jeszcze przed rozpoczęciem inwestycji**, a jednocześnie nie stwarzałyby przedsiębiorcom barier administracyjnych wydłużających proces inwestycyjny.

Jedyną metodą zdobywania wiedzy w tym zakresie pozostają więc pomiary kontrolne PEM w otoczeniu SBTK, prowadzone przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska (IOŚ) i Państwowej Inspekcji Sanitarnej (PIS) lub pozyskiwane od przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a wykonywane przez akredytowane laboratoria. Wyniki tych ostatnich badań trafiały do obu inspekcji, lecz ich rzetelność nie była sprawdzana. **W ramach IOŚ nie utworzono laboratorium referencyjnego w zakresie PEM**, choć na potrzebę jego funkcjonowania wskazał już w 2009 r. dokument Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Zdaniem Głównego

Inspektora OŚ, wyrażonym w 2014 r., nie było potrzeby tworzenia takiego laboratorium. W takcie kontroli NIK zarówno Minister Środowiska, jak i Główny Inspektor uznali jednak, że jest ono potrzebne.

W Polsce ustanowiono dopuszczalny poziom PEM na poziomie niższym od przyjętego w części krajów europejskich. Trudno jednak porównywać tylko dopuszczalne „limity PEM”, skoro w różnych krajach przyjęto też różne zasady lokalizacji SBTK czy zasady minimalizowania oddziaływania PEM na tyle, na ile jest to rozsądnie możliwe (tzw. zasada ALARA). Co więcej, Ministerstwo Środowiska i Ministerstwo Cyfryzacji wskazują, że **w innych krajach Europy, pomimo obowiązywania znacznie wyższych dopuszczalnych poziomów PEM, raczej nie są notowane poziomy przekraczające polski „limit PEM”.**

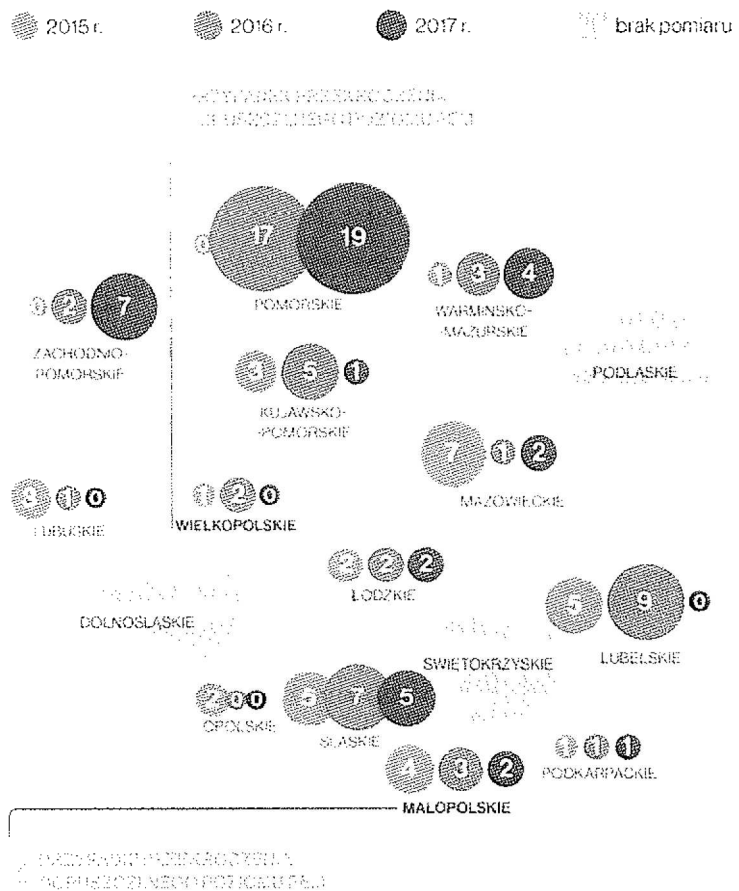
Organy administracji publicznej nienależycie kontrolują oddziaływanie promieniowania urządzeń telefonii komórkowej. W tej mierze niewiele się zmieniło od 10 lat - już w 2009 r. Sejm przyjął Politykę ekologiczną państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, w której **stan ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym określono mianem zaniedbanego. Pomimo zmian w przepisach prawa tak jest do dziś.**

W innych krajach badaniem PEM zajmują się różne wyspecjalizowane instytucje. U nas leży to w zakresie działania IOŚ i PIS. Jednak **ich kompetencje zachodzą na siebie, a przepisy nie rozgraniczają ich ról w sposób czytelny**, co wzmaga brak koordynacji między Głównym Inspektorem OŚ a Głównym Inspektorem Sanitarnym i sprzyja wzajemnemu przerzucaniu odpowiedzialności. Co więcej, **aż 6 wojewódzkich inspektoratów OŚ i 6 wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych (WSSE) nie ma kompetencji do pomiarów PEM potwierdzonych przez Polskie Centrum Akredytacji (PCA)**. W IOŚ z racji słabej zachęty finansowej występuje wysoka fluktuacja kadr. W PIS w ogóle nie analizowano czy obsada kadrowa jest adekwatna do zadań dotyczących PEM od urządzeń telefonii komórkowej. Pracownicy obydwu Inspekcji nie byli należycie szkoleni w zakresie metodyki pomiarów PEM, **nie dysponowali też sprzętem, który umożliwiłby te pomiary z uwzględnieniem najbardziej niekorzystnych parametrów pracy SBTK**. Pomiary PEM dokonywane są w zakresie chwilowych wartości, bez uwzględnienia fluktuacji i tendencji w szerszym wymiarze czasowym. Po godz. 16.00 (koniec pracy w obydwu Inspekcjach) pomiarów w ogóle się nie prowadzi, choć natężenie ruchu w sieci komórkowej i promieniowania z SBTK może nawet znacząco rosnąć.

Ani inspektorzy OŚ, ani inspektorzy sanitarni **nie prowadzili należytej kontroli dotrzymywania dopuszczalnego poziomu PEM w otoczeniu SBTK**. Nieliczne pomiary PEM prowadzono właściwie tylko na wniosek osób prywatnych lub jednostek samorządu terytorialnego. Nie prowadzono ich z urzędu - z inicjatywy organu. **Tylko w takich interwencyjnych pomiarach wykazywane były przekroczone poziomy dopuszczalnego promieniowania elektromagnetycznego**. W kilku województwach pomiarów PEM w ogóle nie przeprowadzano. **Nie istnieje natomiast koncepcja prowadzenia kontroli PEM w miejscach najbardziej narażonych nad przekroczenia „limitu PEM” ani rzetelna analiza ryzyka pozwalająca na identyfikację takich miejsc.**

Często nie dotrzymuje się również prawnego wymogu mierzenia PEM w miejscach szczególnie wystawionych na oddziaływanie promieniowania w dużym natężeniu, tj. w oknach i na wysoko położonych balkonach i tarasach budynków - chyba że indywidualny wnioskodawca postuluje wyraźnie o taki eksponowany punkt pomiaru. Pomiary przeprowadza się raczej przy gruncie, gdzie z reguły występują niższe wartości PEM.

Liczba pomiarów PEM w otoczeniu SBTk przeprowadzona przez WSSE w latach 2015-2017

Zródło: opracowanie NIK na podstawie danych z kontroli

W IOŚ i PIS pomiarom kontrolnym PEM przypisywano niski priorytet. W tej drugiej Inspekcji przyjęto pogląd, że ochrona przed PEM nie dotyczy SBTk, a urządzeń przemysłowych, oraz że brak „twardych dowodów na negatywny wpływ PEM na zdrowie”.

Obydwie Inspekcje nie przeprowadzają gruntownej analizy nadsyłanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dokumentów i sprawozdań z pomiarów PEM. **Nie zdołały wypracować metod sprawdzania poprawności tych pomiarów ani zasad postępowania w przypadku zastrzeżeń do wyników pomiarów, choć to one winny nadzorować ich rzetelność.**

Weryfikacja wyników jest utrudniona wskutek braku odniesienia ich do obowiązującej metodyki referencyjnej. Brakuje też szczegółowych wymagań co do formy i układu wyników pomiarów ponieważ Minister Środowiska nie wydał stosownego rozporządzenia pomimo rekomendacji NIK przedstawionej już w 2015 r. **Wyniki pomiarów zleczanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych i przekazywanych do IOŚ i PIS nie uwzględniają najbardziej niekorzystnych warunków pracy SBTk, choć stanowi to jeden z wymogów obowiązującej metodyki referencyjnej. Niejednokrotnie nie spełniają też obowiązku dokonania pomiaru w oknach i na balkonach budynków mieszkalnych.**

W skrajnym przypadku laboratorium wyliczyło w sprawozdaniu prawie pół tysiąca mieszkań niedostępnych dla pomiarów z powodu nieobecności lokatorów, ale we wniosku końcowym napisało: „wyniki pomiarów wskazują, że w żadnym punkcie wokół obiektu i w miejscach przebywania ludności nie zostały przekroczone wartości dopuszczalne”.

Pomimo prowadzenia przez IOŚ państwowego monitoringu środowiska w zakresie PEM, nie ma pełnych i dostępnych publicznie informacji, czy PEM w środowisku utrzymywane jest na dopuszczalnym poziomie. Oceny IOŚ w tej mierze koncentrowały się jedynie na bardzo niskich poziomach PEM stwierdzonych w miejscach słabo narażonych na PEM. Naruszając przepisy prawa, IOŚ nie informowała również społeczeństwa i innych organów administracji o stwierdzonych przez wojewódzkich IOŚ ponadnormatywnych wartościach PEM. Dzieje się tak pomimo doniesień o zapytaniach kierowanych przez mieszkańców i rozmaite organizacje społeczne w sprawie potencjalnej szkodliwości PEM i o protestach przeciwko budowie SBTK.

Mimo wskazywania przez naukowców, Ministerstwo Zdrowia i Ministerstwo Cyfryzacji na potrzebę edukacji w tym zakresie, PIS nie podejmowała jednego ze swych ustawowych zadań - skoordynowanych i adekwatnych do potrzeb działań oświatowo-zdrowotnych, polegających na promowaniu sposobów korzystania z urządzeń mobilnych w sposób ograniczający nadmierne narażenie na promieniowanie elektromagnetyczne, szczególnie wśród powszechnie używających je dzieci i młodzieży.

Wnioski

Z uwagi na znaczne rozproszenie kompetencji w powyższym zakresie, NIK wnioskuje do:

- **Prezesa Rady Ministrów o wypracowanie skutecznego systemu kontroli dotrzymania dopuszczalnego poziomu PEM w otoczeniu SBTK.** System ten powinien uwzględniać:
 - badanie potencjalnego narażenia na ponadnormatywne poziomy PEM już na etapie poprzedzającym powstanie lub modernizację SBTK, na podstawie rozkładów przestrzennych PEM w otoczeniu instalacji radiokomunikacyjnych, wyznaczonych w drodze obliczeń wykonanych na podstawie jednolitych zasad;
 - przypisanie kompetencji w zakresie kontroli dotrzymania dopuszczalnego poziomu PEM jednemu wyspecjalizowanemu organowi, działającemu pod jednolitym kierownictwem i mającemu dostęp do danych o podstawowych parametrach SBTK oraz o rozkładach przestrzennych PEM w otoczeniu SBTK;
 - wykonywanie pomiarów kontrolnych PEM za pomocą urządzeń adekwatnych do stanu rozwoju technik nadawczych w telefonii komórkowej;
 - adekwatne do rozwoju systemów telekomunikacyjnych oraz metodyk pomiarowych doskonalenie zawodowe pracowników organu kontrolnego wykonujących pomiary PEM w otoczeniu SBTK oraz weryfikujących wyniki pomiarów realizowanych na zlecenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
 - metody identyfikacji lokalizacji SBTK, w otoczeniu których występują miejsca potencjalnie narażone na występowanie ponadnormatywnych poziomów PEM;
 - metody prowadzenia analizy poprzedzającej pomiary, pozwalającej na optymalny dobór punktów i pionów pomiarowych, ukierunkowany na miejsca najbardziej narażone na ponadnormatywne poziomy PEM;
 - wykonywanie analiz tzw. „najgorszego przypadku”, tj. określania wartości PEM przy najbardziej niekorzystnych parametrach pracy SBTK, wynikających w szczególności ze zróżnicowanego obciążenia stacji ruchem telekomunikacyjnym;
 - kryteria obligujące do przeprowadzania pomiarów PEM w otoczeniu SBTK metodą selektywną, uzależnione w szczególności od występowania kilku wielosystemowych SBTK w danej lokalizacji, mocy emisyjnej zainstalowanych anten oraz gęstości zabudowy;
 - metodykę pomiarów, adekwatną do stanu rozwoju technik nadawczych w telefonii komórkowej, określającą w szczególności sposób prowadzenia pomiarów metodą selektywną, w tym identyfikacji źródeł PEM, ekstrapolacji wyników pomiarów PEM do poziomów najbardziej niekorzystnych z punktu widzenia oddziaływania na środowisko;
 - wzór sprawozdania z pomiarów PEM przewidujący obowiązek odnoszenia się do wszystkich podstawowych wymogów obowiązującej metodyki, a także:
 - podawanie w sposób jednoznaczny trybu pracy SBTK w trakcie pomiarów;
 - umieszczanie informacji na temat zakresu wykorzystania uprzednio przeprowadzonych obliczeń do identyfikacji miejsc, w których stwierdzono występowanie PEM o poziomach zbliżonych do poziomu

dopuszczalnego;

- opis odstępstw od wymogów metodyki referencyjnej i ich wpływu na przydatność wyników pomiarów do oceny dotrzymywania dopuszczalnego poziomu PEM w otoczeniu SBTK;
- dokładne określenie i wizualizowanie na planie sytuacyjnym miejsc wykonywania pomiarów;
- utworzenie systemu informatycznego pozwalającego na gromadzenie i wizualizację oraz publiczne udostępnianie podstawowych danych na temat SBTK i wyników pomiarów PEM;
- mechanizmy nadzoru i kontroli wyników pomiarów realizowanych na zlecenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w tym instrumenty prawne umożliwiające organowi skuteczne egzekwowanie prawidłowych i rzetelnych wyników pomiarów PEM (w tym możliwość odrzucenia sprawozdania z pomiarów PEM niespełniającego wymogów metodyki referencyjnej);
- sankcje administracyjne za dopuszczanie do przekraczania dopuszczalnego poziomu PEM w otoczeniu SBTK.

- Ministra Zdrowia o:

- inicjowanie działań edukacyjnych dotyczących korzystania z urządzeń mobilnych w sposób ograniczający nadmierne narażenie na promieniowanie elektromagnetyczne, ukierunkowanych w szczególności na dzieci i młodzież powszechnie korzystające z usług telefonii ruchomej;
- objęcie nadzorem działalności Głównego Inspektora Sanitarnego w obszarze kontroli dotrzymywania dopuszczalnych poziomów PEM w otoczeniu SBTK.

- Ministra Środowiska o:

- określenie wymagań dotyczących wyników pomiarów poziomów PEM w środowisku w celu ujednoczenia sposobu prezentacji wyników pomiarów i zapewnienia właściwego ich wykonywania;
- objęcie nadzorem działań GIOŚ w obszarze ochrony środowiska przed PEM.

- Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska i państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych o:

- zapewnienie prowadzenia pomiarów kontrolnych w miejscach najbardziej narażonych na występowanie ponadnormatywnego poziomu PEM;
- sprawdzanie wyników pomiarów PEM, prowadzonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych i przedkładanych GIOŚ i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, pod kątem spełnienia wymogów obowiązującej metodyki referencyjnej, a w razie zastrzeżeń konsekwentne przekazywanie spraw do PCA lub podejmowanie własnych pomiarów kontrolnych.

- **Dyrektora Polskiego Centrum Akredytacji o** zintensyfikowanie nadzoru nad jednostkami posiadającymi akredytację PCA na wykonywanie pomiarów PEM w środowisku w celu konsekwentnego eliminowania przypadków niedotrzymywania przez te jednostki wymogów obowiązującej metodyki referencyjnej.

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

DEPARTAMENT ŚRODOWISKA, ROLNICTWA
I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

KSR 41015/04
Nr ewid. 113/2005/P04117/KSR

Informacja o wynikach kontroli ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym

Warszawa sierpień 2005 r.

W myśl **art. 76 ust. 1 ustawy** nowo zbudowany lub zmodernizowany obiekt budowlany, zespół obiektów lub instalacja²⁵ nie mogą być oddane do użytkowania, jeżeli nie spełniają wymagań ochrony środowiska, o których mowa w ust. 2.

Stosownie do **art. 76 ust. 2 ustawy** wymaganiami ochrony środowiska dla nowo zbudowanego lub zmodernizowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji są:

- 1) wykonanie wymaganych przepisami lub określonych w decyzjach administracyjnych środków technicznych chroniących środowisko,
- 2) zastosowanie odpowiednich rozwiązań technologicznych, wynikających z ustaw lub decyzji,
- 3) uzyskanie wymaganych decyzji określających zakres i warunki korzystania ze środowiska,
- 4) dotrzymanie na etapie wymaganych prawem badań i sprawdzeń, wynikających z mocy prawa standardów emisyjnych oraz określonych w pozwoleniu warunków emisji.

Nowo zbudowany lub zmodernizowany obiekt budowlany, zespół obiektów lub instalacja nie mogą być eksploatowane, jeżeli w okresie 30 dni od zakończenia rozruchu nie są dotrzymywane wynikające z mocy prawa standardy emisyjne albo określone w pozwoleniu warunki emisji, ustalone dla fazy po zakończeniu rozruchu (**art. 76 ust. 3 ustawy**).

Na 30 dni przed terminem oddania do użytku nowo zbudowanego lub zmodernizowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w art. 51 ust.1, inwestor jest obowiązany poinformować wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o planowanym terminie:

- 1) oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub zmodernizowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji,
- 2) zakończenia rozruchu instalacji, jeżeli jest on przewidywany (**art. 76 ust. 4 ustawy**).

Zgodnie z **art. 180 pkt 5 ustawy** eksploatacja instalacji powodująca emitowanie pól elektromagnetycznych jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono

Obszar ograniczonego użytkowania dla przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2, tworzy rada powiatu w drodze uchwały; przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio (art. 135 ust. 3 ustawy).

Do czasu ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania zawieszają się postępowanie w sprawie wydania pozwolenia na budowę lub udzielenia zgody na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego, umożliwiającej realizację przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 (art.135 ust. 4 ustawy).

²⁵ pod pojęciem instalacji - rozumie się przez to:

- a) stacjonarne urządzenie techniczne,
- b) zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu,
- c) obiekty budowlane niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję.

wymagane. Organ ochrony środowiska może udzielić m.in. pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych (art. 181 ust. 1 pkt 6 ustawy).

Pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych nie są wymagane w przypadku obowiązku posiadania pozwolenia zintegrowanego (art. 182 ustawy).

Pozwolenia wydaje w drodze decyzji organ ochrony środowiska (art. 183 ust. 1 ustawy). O wygaśnięciu, cofnięciu oraz ograniczeniu pozwolenia orzeka organ właściwy do wydania pozwolenia (art. 183 ust. 2 ustawy).

Zgodnie z art. 378 ust. 1 ustawy starosta jest właściwym organem ochrony środowiska w m.in. w następujących sprawach, o których mowa w:

- art. 48 ust. 2 pkt 1, ust. 4 ustawy – uzgadnianie projektu wskazanych decyzji, wydanych z uwzględnieniem przeprowadzania postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;
- art. 51 ust. 3 pkt 1 ustawy – stwierdzanie w drodze postanowienia, obowiązku przedłożenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, wymagającego przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko);
- art. 149 ustawy – przyjmowanie wyników pomiarów wielkości emisji z instalacji,
- art. 150 ustawy – wydawanie decyzji zobowiązującej do prowadzenia dodatkowych (wykraczających poza określone ustawą) pomiarów wielkości emisji z instalacji oraz przyjmowanie tych pomiarów;
- art. 152 ust. 1 ustawy – przyjmowanie zgłoszenia instalacji nie wymagającej pozwolenia emisyjnego;
- art. 154 ust. 1 ustawy – wydawanie decyzji ustalającej wymagania w zakresie ochrony środowiska dla instalacji, z której emisja nie wymaga pozwolenia;
- art. 183 ust. 1 ustawy – wydawanie pozwoleń emisyjnych;
- art. 237 – wydawanie decyzji zobowiązującej do sporządzania i przedłożenia przeglądu ekologicznego;
- art. 362 ust. 1 i 3 ustawy – wydawanie decyzji nakładających obowiązek ograniczenia oddziaływania na środowisko lub przywrócenia do stanu poprzedniego.

Wojewoda jest właściwy w sprawach:

- 1) przedsięwzięć i zdarzeń:
 - a) na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest obowiązkowe,
 - b) na terenach zamkniętych,
- 2) przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest

obowiązkowe, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1. – art. 378 ust. 2 ustawy²⁶.

W przypadku zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest właściwy w sprawach:

- 1) wydawania decyzji, o których mowa w art. 150 ust. 1 i art. 154 ust. 1;
- 2) przyjmowania wyników pomiarów, o których mowa w art. 149 i 150;
- 3) przyjmowania zgłoszeń, o których mowa w art. 152 ust. 1 – **art. 378 ust. 3 ustawy**.

Do dnia 12 listopada 2002 r. obowiązywało rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji²⁷, które stosownie do § 2 pkt 8 lit. k zaliczało inwestycje obejmujące urządzenia emitujące elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w zakresie częstotliwości 0,03 – 300.000 MHz: radiolokacyjne, radiokomunikacyjne, radionawigacyjne o sumarycznej, określonej zgodnie z przepisami odrębnymi, mocy nadajników wyższej od 10 W oraz radiolinie, jedynie do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska.

Od dnia 13 listopada 2002 r. obowiązywało, wydane na podstawie art. 51 ust. 8 ustawy-Prawo ochrony środowiska, rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 września 2002 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych kryteriów związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko²⁸, które w § 2 ust. 1 pkt 9 lit. g zobowiązywało do sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, emitujących pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 100 W, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz.

Powyższy obowiązek został utrzymany w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko²⁹, które uchylono z dniem 8 grudnia 2004 r. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 września 2002 r.

²⁶ art. 378 zmieniony przez art. 1 pkt 75 ustawy z dnia 3 października 2003 r. (Dz.U. Nr 190, poz. 1865) zmieniającej niniejszą ustawę z dniem 8 grudnia 2003 r. Do dnia 7 grudnia 2003 r. brzmienie art. 378 ust. 2 było następujące: „Wojewoda jest właściwy w sprawach:

1) związanych z przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, oraz z eksploatacją instalacji na terenach zakładów zaliczanych do tych przedsięwzięć.

2) dotyczących przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych.”

²⁷ Dz.U. Nr 93, poz. 589 z późn. zm. - uchylone z dniem 13 listopada 2002 r.

²⁸ Dz.U. Nr 179, poz. 1490

²⁹ Dz.U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm. – uchylone z dniem 8 grudnia 2004 r.

Jak wynika z powyższego do dnia 12 listopada 2002 r. organem właściwym do wydawania pozwoleń na emitowanie pól elektromagnetycznych był starosta, a od dnia 13 listopada 2002 r. jest wojewoda.

Przepisy art. 184-192 ustawy określają wymagania, których spełnienie jest niezbędne dla uzyskania pozwolenia emisyjnego. Wymagania te odnoszą się zarówno do wniosku o wydanie decyzji, jak i treści samej decyzji.

Kwestie związane z wygaśnięciem, cofnięciem i ograniczeniem pozwolenia regulują przepisy art. 193- 200 ustawy.

Pozwolenie na emitowanie pól elektromagnetycznych jest wymagane dla:

- 1) linii i stacji elektroenergetycznych o napięciu znamionowym 110 kV lub wyższym,
- 2) instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, których równoważna moc promieniowana izotropowo jest równa 15 W lub wyższa, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300.000 MHz - art. 234 ustawy.

Stosownie do art. 235 ust. 1 ustawy wniosek o wydanie pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych do środowiska, oprócz informacji, o których mowa w art. 184 ust. 2-4, powinien zawierać propozycje zabezpieczenia przed dostępem ludności oraz oznaczenia obszarów występowania pól elektromagnetycznych o wartościach większych niż dopuszczalne.

Informacje, o których mowa:

- 1) w art. 184 ust. 2 pkt 10, powinny zawierać określenia zakresów częstotliwości pól elektromagnetycznych i równoważonej mocy promieniowanej izotropowo emitowanych przez instalacje oraz napięcia znamionowe w odniesieniu do linii i stacji elektroenergetycznych;
- 2) w art. 184 ust. 2 pkt 12, powinny wskazywać, w formie opisowej i graficznej, miejsca występowania w otoczeniu instalacji pól elektromagnetycznych o wartościach granicznych dla obszarów zabudowy mieszkaniowej oraz dla miejsc dostępnych dla ludności - art. 235 ust. 2 ustawy.

Pozwolenie na emitowanie pól elektromagnetycznych, oprócz ustaleń, o których mowa w art. 188, powinno zawierać określenie granic obszarów w otoczeniu instalacji niedostępnych dla ludności, w których będą występowały pola elektromagnetyczne o wartościach większych niż dopuszczalne, oraz sposobu ich zabezpieczenia przed dostępem ludności, a także ich oznaczenia - art. 236 ust. 1 ustawy.

Określając w pozwoleniu warunki, o których mowa w art. 188 ust. 2 pkt 2, ustala się:

- 1) napięcia znamionowe linii i stacji elektroenergetycznych,
- 2) maksymalną równoważną moc promieniowaną izotropowo dla instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300.000 MHz - art. 236 ust. 2 ustawy.

Stosownie do art. 20 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw³⁰ prowadzący istniejącą instalację, z której emisja wymaga pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych powinien je uzyskać do dnia 31 grudnia 2005 r. Przez istniejącą instalację, należy rozumieć instalację, której użytkowanie rozpoczęto przed dniem wejścia w życie ustawy Prawo ochrony środowiska, tj. przed dniem 1 października 2001 r.

Marszałek województwa, starosta oraz wójt, burmistrz lub prezydent miasta sprawują kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów (**art. 379 ust. 1 ustawy**).

Natomiast do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy m.in. kontrola przestrzegania przepisów ochrony środowiska (**art. 2 ust.1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska**).

Ustawa - Prawo budowlane normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach.

W rozdziale IV ustawy – Prawo budowlane zostały określone czynności organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego, po spełnieniu których mogą być rozpoczęte roboty budowlane. Spośród tych czynności podstawową jest udzielenie pozwolenia na budowę.

Zgodnie z **art. 28 ustawy - Prawo budowlane** roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem art. 29-31. Pozwolenie na budowę może być wydane po uprzednim:

- 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wymaganego przepisami o ochronie środowiska,
- 2) uzyskaniu przez inwestora, wymaganymi przepisami szczególnymi, pozwoleń, uzgodnień lub opinii innych organów – **art. 32 ust. 1 ustawy-Prawo budowlane**.

W kwestii postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko mają tutaj zastosowanie **art. 46-57 ustawy-Prawo ochrony środowiska**.

Uzgodnienie, wyrażenie zgody lub opinii, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, powinny nastąpić w terminie 14 dni od dnia przedstawienia proponowanych rozwiązań. Niezajęcie przez organ stanowiska w tym terminie uznaje się jako brak zastrzeżeń do przedstawionych rozwiązań (**art. 32 ust.2 ustawy-Prawo budowlane**). Przepis ust. 2 nie dotyczy przypadków, w których stanowisko powinno być wyrażone w drodze decyzji (**art. 32 ust.3 ustawy-Prawo budowlane**).

Pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto:

- 1) złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

³⁰ Dz.U. Nr 100, poz. 1085 z późn. zm.

2) złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane (**art. 32 ust.4 ustawy-Prawo budowlane**)³¹.

Do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć m.in.:

- 4 egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi oraz zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7, aktualnymi na dzień opracowania projektu;
- oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane;
- decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – **art. 33 ust. 2 pkt 1-3 ustawy – Prawo budowlane**³².

Przepis **art. 34 ustawy – Prawo budowlane** określa wymagania jakie powinien spełniać projekt budowlany.

Projekt budowlany podlega zatwierdzeniu w decyzji o pozwoleniu na budowę (**art. 34 ust. 4 ustawy-Prawo budowlane**).

Ustawodawca w **art. 34 ust. 5 ustawy - Prawo budowlane** dopuścił możliwość odrębnego zatwierdzania decyzją projektu budowlanego, poprzedzającą wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę.

Decyzję o pozwoleniu na budowę właściwy organ przesyła niezwłocznie m.in. wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta albo organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (**art. 38 ust.1 ustawy – Prawo budowlane**).

Właściwy organ prowadzi rejestr decyzji o pozwoleniu na budowę oraz przechowuje zatwierdzone projekty budowlane, a także inne dokumenty objęte pozwoleniem na budowę, co najmniej przez okres istnienia obiektu budowlanego, z zastrzeżeniem ust. 3 (**art. 38 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane**).

³¹ art. 32 ust. 4 zmieniony przez art. 1 pkt 25 lit. a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. – Dz.U. Nr 80, poz.718 – zmieniającej ustawę –Prawo budowlane z dniem 11 lipca 2003 r. Poprzednie brzmienie art. 32 ust. 4 było następujące: „Pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto:

1) złożył wniosek w tej sprawie w terminie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o zagospodarowaniu przestrzennym,

2) wykazał prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.”

³² art. 33 ust. 2 pkt 1-3 zmieniony przez art. 1 pkt 26 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. – Dz.U. Nr 80, poz. 718 – zmieniającej ustawę –Prawo budowlane z dniem 11 lipca 2003 r. Poprzednie brzmienie art. 33 ust. 2 pkt 1-3 było następujące: Do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć:

1) projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami, wymaganymi przepisami szczególnymi,

2) dowód stwierdzający prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane,

3) decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o zagospodarowaniu przestrzennym.

Do dnia 30 maja 2004 r. w myśl **art. 55 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane** uzyskanie pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego było wymagane jeżeli właściwy organ m.in.:

- nałożył taki obowiązek w wydanym pozwoleniu na budowę lub
- stwierdził, że zgłoszony przez inwestora obiekt budowlany został wykonany z naruszeniem warunków określonych w pozwoleniu na budowę.

Od dnia 31 maja 2004 r. **art. 55 ustawy – Prawo budowlane**³³ stanowi, że przed przystąpieniem do użytkowania obiektu budowlanego należy uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie m.in., jeżeli na wzniesienie obiektu budowlanego jest wymagane pozwolenie na budowę i jest on zaliczony do kategorii V, IX-XVII, XX, XXII, XXIV, XXVII, XXVIII i XXX, o których mowa w załączniku do ustawy.

Jak wynika z powyższego od 31 maja 2004 r. nie jest wymagane pozwolenie na użytkowanie sieci telekomunikacyjnych, bowiem mieszczą się one w kategorii obiektów budowlanych XXVI, a nie jest ona wymieniona w art.55 ww. ustawy.

Właściwy organ (tj. właściwy organ nadzoru budowlanego) wydaje decyzję w sprawie pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego po przeprowadzeniu obowiązkowej kontroli, o której mowa w art. 59a (**art.59 ust.1 ustawy – Prawo budowlane**)³⁴.

Właściwy organ przeprowadza, na wezwanie inwestora, obowiązkową kontrolę budowy w celu stwierdzenia prowadzenia jej zgodnie z ustaleniami i warunkami określonymi w pozwoleniu na budowę (**art.59a ust.1 ustawy – Prawo budowlane**).

W myśl **art. 59 ust. 6 ustawy – Prawo budowlane** decyzję o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego właściwy organ przesyła niezwłocznie m.in. organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Do dnia 10 lipca 2001 r. na podstawie art. 82a ustawy-Prawo budowlane starosta mógł powierzać gminom, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu swojej właściwości jako organu administracji architektoniczno-budowlanej, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych, z wyjątkiem spraw, w których inwestorem jest gmina, komunalna osoba prawna lub inna komunalna jednostka organizacyjna.

Jednak zgodnie z **art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych ustaw**³⁵ porozumienia z gminami o prowadzenie spraw z zakresu właściwości starosty jako organu administracji architektoniczno-budowlanej, obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy, wygasają z dniem 31 grudnia 2003 r.

³³ art. 55 zmieniony przez art. 1 pkt 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz.U. Nr 93, poz. 888) zmieniającej niniejszą ustawę z dniem 31 maja 2004 r.

³⁴ do dnia 10 lipca 2003 r. brzmienie art. 59 ust. 1 było następujące: „Właściwy organ wydaje pozwolenie na użytkowanie obiektu budowlanego po protokolarnym stwierdzeniu na miejscu budowy:

- 1) zgodności wykonania obiektu z warunkami zabudowy i zagospodarowania terenu oraz warunkami pozwolenia na budowę,
- 2) uporządkowania terenu budowy.”

³⁵ Dz.U. Nr 80, poz. 718

Do dnia 10 lipca 2003 r. do obowiązków starosty jako organu administracji architektoniczno-budowlanej należało prowadzenie ujednoczonej ewidencji rozpoczynanych i oddawanych do użytkowania obiektów budowlanych (**art. 81 ust. 1 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane**)³⁶.

Z dniem 11 lipca 2003 r. prowadzenie powyższego rejestru należy do obowiązków organów nadzoru budowlanego, o czym stanowi **art. 84 ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane**³⁷, czyli powiatowego inspektora nadzoru budowlanego lub wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego zgodnie z właściwością.

Szczególnie dużą rolę w budownictwie spełnia Państwowa Inspekcja Sanitarna, która została powołana **ustawą z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej**³⁸.

Zapobiegawczy nadzór sanitarny w odniesieniu do budownictwa obejmuje:

- uzgadnianie dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych dotyczących m.in. budowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektów budowlanych,
- uczestniczenie w dopuszczeniu do użytku obiektów budowlanych – **art. 3 pkt 2 lit.a, pkt 3 ustawy o Inspekcji Sanitarnej**.

Inspekcja Ochrony Środowiska została powołana do kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz badania stanu środowiska.

Należy do niej m.in.: kontrola przestrzegania decyzji ustalających warunki użytkowania środowiska, udział w postępowaniu dotyczącym lokalizacji inwestycji, udział w przekazywaniu do użytku obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, kontrola eksploatacji instalacji i urządzeń chroniących środowisko przed zanieczyszczeniem, podejmowanie decyzji wstrzymujących działalność prowadzoną z naruszeniem wymagań związanych z ochroną środowiska lub naruszeniem warunków korzystania ze środowiska (**art. 2 ust. 1 pkt 2, 3, 4, 5, 6 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska**).

Z dniem 28 lipca 2005 r. wchodzi w życie ustawa z dnia 18 maja 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw³⁹, która w znacznym stopniu nowelizuje ustawę Prawo ochrony środowiska, tj. m.in. znosi obowiązek posiadania pozwoleń na emitowanie pól elektromagnetycznych, natomiast instalacje, których eksploatacja powoduje wprowadzenie do środowiska energii w tej postaci, podlegać mają tylko zgłoszeniu organowi ochrony środowiska. Zmiany dotyczące promieniowania elektromagnetycznego nie miały związku z dostosowywaniem przepisów prawa polskiego do przepisów Unii Europejskiej.

³⁶ art. 81 ust. 1 pkt 3 uchylony przez art.1 pkt 57 lit. b ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. (Dz.U. Nr 80, poz. 718) zmieniający niniejszą ustawę z dniem 11 lipca 2003 r.

³⁷ art. 84 ust. 2 zmieniony przez art.1 pkt 64 lit. a ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. (Dz.U. Nr 80, poz. 718) zmieniający niniejszą ustawę z dniem 11 lipca 2003 r.

³⁸ j.t. Dz.U. z 1998 r. Nr 90, poz. 575 z późn. zm.

³⁹ Dz.U. Nr 113, poz. 954

3.1.2. Uwarunkowania ekonomiczne i organizacyjne

Obiektami emitującymi elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące, o istotnym oddziaływaniu z punktu widzenia ochrony środowiska, są głównie obiekty radiokomunikacyjne, tj. radiowo-telewizyjne centra nadawcze oraz stacje bazowe telefonii komórkowej. Ich praca powoduje wytwarzanie pól elektromagnetycznych o różnych natężeniach.

Według danych Głównego Inspektora Sanitarnego (GIS), zgromadzonych w Bazie Danych o Źródłach PEM prowadzonej przez Instytut Medycyny Pracy w Łodzi, liczba zarejestrowanych przez służby sanitarne urządzeń wytwarzających PEM w 2003 r. wynosiła prawie 60 tys., z czego 73% stanowiły urządzenia radiokomunikacji i łączności⁴⁰

Radiowo-telewizyjne centra nadawcze wytwarzają pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od kilkuset kHz do nieco poniżej 1 GHz. Obecnie w Polsce do emisji programów radiowych nie wykorzystuje się fal średnich. Programy na falach długich są nadawane ze stacji znajdujących się w okolicach Solca Kujawskiego i Raszyna. Pola elektromagnetyczne o wartościach wyższych od dopuszczalnych występują w odległościach do kilkuset metrów od anten nadawczych stacji długofalowych. W przypadku Radiowego Centrum Nadawczego Polskiego Radia – Solec Kujawski, emitującego na falach długich 225 kHz, wyznaczona została granica obszaru ograniczonego użytkowania dla pola elektrycznego. Jej kształt związany jest z ukształtowaniem terenu i szatą roślinną. W 2002 r., dla wysokości od 0,3 m do 1,8 m npt strefa ta, rozciągała się maksymalnie na odległość 1.100 m od masztu.

Stacje ultra krótkofalowe i telewizyjne są źródłami pól o częstotliwościach od około 90 MHz do około 900 MHz. Pola elektromagnetyczne o wartościach wyższych od dopuszczalnych mogą występować w odległościach do około 300 metrów od anten stacji, na znacznych wysokościach nad poziomem otaczającego terenu, zwłaszcza w przypadku stacji dużej mocy.

Urządzenia radiolokacyjne zazwyczaj wytwarzają impulsowe pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od kilkuset MHz do stukilkudziesięciu GHz. Zasięgi ich oddziaływania są zależne od częstotliwości pracy stacji, częstotliwości powtarzania impulsów, charakterystyk promieniowania anten oraz mocy promieniowej. Pola elektromagnetyczne o mocach wyższych mogą występować do odległości kilkuset metrów od anten stacji radiolokacyjnych, na wysokości zainstalowania tych anten. W otoczeniu większości stacji radiolokacyjnych istnieją ustanowione strefy ochronne.

Stacje bazowe telefonii komórkowej są najbardziej rozpowszechnionym rodzajem obiektów radiokomunikacyjnych. W Polsce istnieją sieci telefonii komórkowej wykorzystujące głównie częstotliwości 900 MHz i 1800 MHz. Urządzenia nadawcze i ich systemy antenowe wytwarzają i wypromieniowują do otoczenia energię elektromagnetyczną. Zasięgi występowania pól elektromagnetycznych o wartościach wyższych od dopuszczalnych w otoczeniu anten stacji bazowych telefonii komórkowej są zależne od mocy doprowadzonej do anten i charakterystyk promieniowania tych anten. W otoczeniu typowych stacji bazowych telefonii komórkowej GSM, pola

⁴⁰ Materiały Konferencyjne Polskiego Towarzystwa Badań Radiacyjnych im. Marii Skłodowskiej-Curie „Pole elektromagnetyczne w środowisku komunalnym i w środowisku pracy – źródła i oddziaływania na człowieka – Zakopane październik 2004 r.

elektromagnetyczne o wartościach wyższych od dopuszczalnych występują w odległości kilkudziesięciu m od anten i na wysokości ich zainstalowania.

W Polsce pracuje około 15 tys. stacji bazowych telefonii komórkowej. Spodziewane wprowadzenie w najbliższych latach nowych systemów łączności bezprzewodowej spowoduje znaczny wzrost tych urządzeń (do około 30 tys. szt.).

System telefonii komórkowej tworzą tzw. centrale telefoniczne MTX, zarządzające całym systemem i nadzorujące wiele stacji bazowych. Każdy telefon komórkowy jest stale połączony z najbliższą mu stacją bazową. Podczas pracy telefonu komórkowego, w momencie uzyskania połączenia, w jego otoczeniu występuje pole elektromagnetyczne o częstotliwości odpowiadającej zakresowi pracy nadajnika telefonii komórkowej, tj. częstotliwości pracy stacji bazowej, w zasięgu której się znajduje. Każda stacja bazowa składa się z zespołu urządzeń nadawczo-odbiorczych oraz jednej lub kilku radiolinii. Anteny nadawczo odbiorcze bazowych stacji jak i radiolinii instalowane są na dachach wysokich budynków lub na szczycie masztu.

Promieniowanie elektromagnetyczne w bezpośrednim otoczeniu obiektów emitujących je, może osiągać natężenie na poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Podwyższone promieniowanie może występować również poza tymi obiektami, także w miejscach nakładania się oddziaływań kilku źródeł. Te sztuczne pola, nakładając się na istniejące w przyrodzie naturalne pola elektromagnetyczne, zmieniają środowisko naturalne, środowisko człowieka. Wzrost liczby źródeł sztucznej energii, o różnych częstotliwościach, wymusił określenie progowych wartości tych pól, uważanych za dopuszczalne oraz tworzenie systemu prawnego regulującego zasady ochrony przed ich szkodliwym oddziaływaniem. Stało się również konieczne określenie zasad i sposobów dokonywania oceny wpływu na środowisko instalacji/obiektów zawierających urządzenia emitujące promieniowanie elektromagnetyczne.

W Unii Europejskiej jedynym dokumentem odnoszącym się do ochrony przed polami elektromagnetycznymi, jest „Rekomendacja w sprawie ograniczenia ekspozycji pól elektromagnetycznych o częstotliwościach od 0 Hz do 300 GHz na ludność”⁴¹ przyjęta przez Radę Europy w dniu 12 lipca 1999 r. Dokument ten został opracowany w oparciu o koncepcję Międzynarodowej Komisji Ochrony przed Promieniowaniem Niejonizującym - ICNIRP działającej przy WHO, tj. koncepcję polegającą na zapobieganiu przekroczeniu ograniczeń podstawowych. Spośród krajów europejskich Włochy i Szwajcaria wprowadziły uregulowania, znacznie ostrzejsze od zawartych w rekomendacji Unii Europejskiej. Część krajów europejskich przyjęła zalecenia ICNIRP jako podstawę do wprowadzenia swoich przepisów, część wprowadziła rekomendację dla własnych potrzeb. W niektórych krajach członkowskich Unii Europejskiej przyjęto własne uregulowania, odbiegające od zawartych w „Rekomendacji”. Jednak coraz częściej środowiska naukowe, grupy społeczne i organizacje pozarządowe, zwracają uwagę na konieczność stosowania zasady ostrożności i świadomego unikania i używania urządzeń emitujących energię elektromagnetyczną, a z drugiej strony postulują konieczność zabezpieczenia ludności przed skutkami oddziaływania nawet słabych pól elektromagnetycznych.

⁴¹ Council recommendation of 12 July 1999 on the limitation of exposure of the general public to electromagnetic fields (0 hz to 300 GHz) – 1999/519/EC

W Polsce dopuszczalny poziom promieniowania dla zakresu częstotliwości od 300 MHz do 300 GHz wynosi $0,1 \text{ W/m}^2$. Obowiązujące rozporządzenia w tym zakresie nakładają obowiązek ustalenia w otoczeniu źródeł pól elektromagnetycznych obszaru o wartości średniej gęstości mocy pól elektromagnetycznych przekraczających dopuszczalny poziom, mający zapewnić całkowitą separację przestrzenną od pól wywołujących oddziaływania biologiczne.

Zależnie od przeznaczenia źródła PEM, zakresu wytwarzanych częstotliwości i mocy nadajnika, człowiek przebywający w jego otoczeniu, w różnym stopniu, podlega ekspozycji na promieniowanie elektromagnetyczne. Poziom tego promieniowania, w celu ochrony ludzi i środowiska, powinien być określany w otoczeniu obiektów nadawczych, w miejscach dostępnych dla ludzi, w punktach położonych na wysokościach od 0,3 do 1,8 m nad powierzchnią ziemi lub nad innymi dostępnymi dla ludzi powierzchniami oraz w pobliżu instalacji i elementów metalowych, w odległości nie mniejszej niż 0,3 m od nich. Wielkość ekspozycji zależy od stopnia uprzemysłowienia rejonu. Przeciętnie jest wyższa dla mieszkańców dużych miast niż z obszarów wiejskich. Wartości natężenia i gęstości mocy są najwyższe w rejonach otaczających duże nadawcze stacje radiowe i telewizyjne. Podwyższone wartości natężenia pola mogą występować na terenie dużych aglomeracji, gdzie z reguły występuje gęsta sieć radiotelefonii ruchomej i telefonii komórkowej, stacje radiowe i telewizyjne, porty lotnicze i morskie, przemysł i etc. W ostatnich latach poziom tła elektromagnetycznego szybko wzrastał. Np. w wielkich miastach amerykańskich w 1978 r. osiągał wartości rzędu $10^{-3} - 10^{-2} \text{ W/m}^2$, a w 1999 r. wzrósł 5-20 -krotnie.

Pomiary promieniowania elektromagnetycznego przeprowadzone przez Instytut Medycyny Pracy w Łodzi, dla 25 stacji bazowych usytuowanych na dachach budynków mieszkalnych i szpitalnych, wykazały występowanie wartości ponadnormatywnych (do 2 W/m^2) w obszarach nadbudówek i na dachach. Nie stwierdzono występowania mierzalnych wartości tego promieniowania w kontenerach z urządzeniami nadawczymi i sterującymi oraz wzdłuż kabli doprowadzających sygnał radiowy od kontenera do anten. Sporadycznie występowały mierzalne, ale nieprzekraczające dopuszczalnych ($0,1 \text{ W/m}^2$) wartości gęstości mocy promieniowania elektromagnetycznego na dachach i balkonach wysokich budynków usytuowanych w odległościach mniejszych niż 40 m od stacji bazowych. W ocenie Instytutu należy mieć na uwadze „zagęszczenie” sieci stacji bazowych na elewacjach budynków, a nawet wewnątrz dużych pomieszczeń.

Pomimo coraz większej wiedzy popartej doświadczeniami na temat biologicznego oddziaływania pól elektromagnetycznych, jednoznaczne wskazanie efektów i ryzyka zdrowotnego ekspozycji w takich polach, w dalszym ciągu okazało się bardzo trudne. Wyniki dotychczasowych badań nie dają podstaw do jednoznacznego wyeliminowania szkodliwości wytwarzanego promieniowania elektromagnetycznego przez stacje telefonii komórkowej na organizm ludzki. W tych warunkach istotne jest więc przestrzeganie procedur obowiązujących przy lokalizacji, budowie i prowadzeniu eksploatacji instalacji/urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne oraz dokonywanie stałej kontroli poziomu natężenia wytwarzanych przez nie poziomów emisji elektromagnetycznej.